

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 37/2021
04.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 85а став 5. у вези члана 46а став 3. Закона о заштити становништва од заразних болести, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 667/21 од 06.10.2021. године, поднетом против правоснажних пресуда Прекршајног суда у Зајечару 4-Пр 3719/20 од 22.03.2021. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II-211 Прж бр 10232/21 од 25.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 667/21 од 06.10.2021. године, па **СЕ УКИДАЈУ** правоснажне пресуде Прекршајног суда у Зајечару 4-Пр 3719/20 од 22.03.2021. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II-211 Прж бр 10232/21 од 25.08.2021. године и предмет **ВРАЋА** Прекршајном суду у Зајечару, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Зајечару 4-Пр 3719/20 од 22.03.2021. године, окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 85. став 1. тачка 10. у вези члана 46а став 1. и став 3. Закона о заштити становништва од заразних болести, па је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правоснажности пресуде, а у супротном одређено је да ће суд на основу члана 315. Закона о прекршајима, посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.500,00 динара, у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II-211 Прж бр 10232/21 од 25.08.2021. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, а поступајући и по службеној дужности, преиначена је пресуда Прекршајног суда у Зајечару 4-Пр 3719/20 од 22.03.2021. године, тако што је окривљени АА уместо за прекршај из члана 85. став 1. тачка 10. Закона о заштити

становништва од заразних болести, оглашен одговорним за прекршај из члана 85а став 5. у вези члана 46а став 3. Закона о заштити становништва од заразних болести и осуђен на новчану казну у износу од 5.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од пријема ове одлуке и одређено да ће у супротном о начину извршења неплаћене новчане казне првостепени суд одлучити посебним решењем сходно одредби члана 315. Закона о прекршајима, док у непреиначеном делу жалба браниоца окривљеног је одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости ПТЗ 667/21 од 06.10.2021. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7. и став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2, члана 110, члана 168. став 2, члана 184. став 2. тачка 2, члана 185. став 1. и члана 272. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновну одлуку.

На седници већа, о којој је, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавештен Републички јавни тужилац, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да су прекршајни судови учинили битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7. Закона о прекршајима и члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима у вези члана 110, члана 168. став 2, члана 184. став 2. тачка 2, члана 185. став 1. и члана 272. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима.

Битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7. Закона о прекршајима је учињена тиме што су побијане пресуде донете од стране судова који због стварне ненадлежности нису могли судити у овој правној ствари, већ су у конкретној ситуацији имали законски основ да се огласе ненадлежним и списе предмета доставе надлежном органу у смислу члана 110. став 1. Закона о прекршајима или донесу одлуку у обустави прекршајног поступка у смислу члана 248. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима.

Из списка предмета произилази да је Сектор за инспекције послове, Министарства здравља, Одељење за санитарну инспекцију, Група за санитарни надзор Зајечар, првостепеном Прекршајном суду у Зајечару, Одељење у Бору, поднело захтев за покретање прекршајног поступка бр. 915-530-53-215/2020-10 од 30.11.2020. године, који је у Прекршајном суду у Зајечару примљен 11.12.2020. године, у коме је наведено да је 30.10.2020. године комунални инспектор Одељења за инспекцијске послове Градске управе Бору у поступку ванредне инспекцијске контроле спровођења мера превенције против обољења Covid 19 у пословном објекту „...“ у ... утврдио и записнички констатовао да је затекао лице као потрошача АА из ..., без заштитне маске која покрива уста, нос и браду, дакле који није спроводио мере из члана 9а став 1. Уредбе о мерама за спречавање и сузбијање заразне болести Covid 19 („Службени гласник РС“, бр. 66/20... 138/20) и да је тако учинио прекршај из члана 85. став 1. тачка

10. у вези са ставом 1. и 3, члана 46а Закона о заштити становништва од заразних болести.

Прекршајни суд у Зајечару је поступајући по поднетом захтеву, донео решење 4-Пр 3719/20 од 25.12.2020. године, којим је покренуо прекршајни поступак против окривљеног АА због члана 85. став 1. тачка 10. Закона о заштити становништва од заразних болести 15/16 у вези члана 85. став 1. и 3. Закона о заштити становништва од заразних болести 15/16.

Законом о изменама и допунама Закона о заштити становништва од заразних болести („Службени гласник РС“, број 136/20) који је ступио на снагу даном објављивања и то 13.11.2020. године, извршена је допуна Закона о заштити становништва од заразних болести, између осталог и одредба члана 46а и члана 85а, који блаже и повољније за окривљеног санкционише предметни прекршај, а који је опште санкционисан одредбом раније важећег члана 85. Закона о заштити становништва од заразних болести, за који је била прописана прекршајна санкција и то новчана казна у износу од 50.000,00 до 150.000,00 динара, док је изменама закона у одредби члана 85а став 5. прописана као санкција физичком лицу фиксна новчана казна у износу од 5.000,00 динара, из чега произилази да се за тај прекршај по измењеном закону издаје прекршајни налог.

Чланом 6. став 2. Закона о прекршајима, прописано је да се, ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује пропис који је најблажи за учиниоца.

Чланом 110. став 1. Закона о прекршајима, предвиђено је да је суд дужан да по службеној дужности пази да ли решавање предмета спада у судску надлежност, као и на своју стварну и месну надлежност и да ће се чим примети да није надлежан решењем огласити ненадлежним и без одлагања доставити предмет надлежном суду или другом надлежном органу.

Чланом 168. Закона о прекршајима, прописано је, да се прекршајни налог издаје када је за прекршај законом или другим прописом од прекршајних санкција предвиђена само новчана казна у фиксном износу, а ставом 2. истог члана да се за прекршај из става 1. тог члана не може поднети захтев за покретање прекршајног поступка.

Чланом 184. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да ће суд кад утврди да не постоје услови за покретање прекршајног поступка захтев за покретање поступка одбацити решењем, а ставом 2. тачка 2. истог члана, да не постоје услови за покретање прекршајног поступка кад суд није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка.

Чланом 248. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак завршава решењем о обустави кад суд утврди да није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка.

Имајући у виду да из списка предмета произлази да је Прекршајни суд у Зајечару, Одељење у Бору донео решење о покретању прекршајног поступка против

окривљеног АА тек 25.12.2020. године, дакле више од 40 дана након ступања на снагу измена и допуна Закона о заштити становништва од заразних болести који је обављен у „Службени гласник РС“, број 136/20 од 13.11.2020. године, који је ступио на снагу даном објављивања и који је повољнији по окривљеног, јер за прекршај који је окривљеном стављен на терет прописује само новчану казну у фиксном износу и за који прекршај се издаје прекршајни налог, првостепени суд је доношењем решења о покретању прекршајног поступка водио прекршајни поступак за прекршај за чије вођење није био стварно надлежан, већ је сходно одредби члана 184. став 1. и 2. тачка 2. Закона о прекршајима, био дужан да донесе решење којим се захтев за покретање прекршајног поступка одбацује, јер нису постојали услови за покретање прекршајног поступка, а имајући у виду одредбу члана 6. став 2, члана 110. у вези члана 168. Закона о прекршајима, како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Чланом 171. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, прописано је да прекршајни налог садржи следеће поуке и упозорења: 1) да се лице против кога је издат прекршајни налог ако прихвати одговорност и у року од осам дана од дана пријема прекршајног налога плати половину изречене казне у складу са чланом 173. став 1. овог закона ослобађа плаћања друге половине изречене новчане казне.

Првостепени суд је, поступајући супротно наведеним законским одредбама, како се то основано у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује, повредио и право окривљеног на одбрану из члана 91. став 1. у вези одредбе члана 171. и члана 173. Закона о прекршајима, на штету окривљеног АА, будући да је применом института прекршајног налога, окривљени могао користити погодност ослобађања плаћања друге половине изречене казне уколико прихвати одговорност за прекршај и у року од 8 дана плати половину изречене казне, а у складу са чланом 173. став 1. Закона о прекршајима.

Како другостепени прекршајни суд није отклонио повреде закона који је учинио првостепени суд и то по службеној дужности у смислу члана 272. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима и другостепеном пресудом учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7. Закона о прекршајима, како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан, па је укинуо побијане правноснажне пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, да би се у поновном поступку поступило по примедбама изнетим у овој пресуди и након тога донела законита и правилна одлука.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић